

Organ ve doku nakli bunları verenin canlı ve ölü olmasına göre iki kısma ayrılır.

a- Canlıdan organ ve doku nakli: Alimler canlıdan organ ve doku nakli konusunda ihtiyatlı davranmaktadırlar. Zaruret prensibine dayanarak kan, deri gibi bedende yenilenen doku ve organların nakline izin verilmiştir. Bu tür organ ve doku nakli veren kişiye çok az zarar vermekte olup bunları veren kişinin vücudu kısa bir süre içinde bunu telafi etmektedir. Organ ve doku verilecek kişinin hayati tehlikesinin bulunmasına karşın organ veren kişi için de böyle bir tehlike bulunmadığından bu tür organ ve doku nakli caiz kabul edilmektedir.

İslam hukukçularının büyük çoğunluğu bunlara ilave olarak damar gibi insan bedeninde yedeği bulunan, böbrek gibi vericinin yaşamını riske sokmayan ve beden bütünlüğünü bozmayan organların verilmesini de caiz sayarlar.

İslam hukukçuları, canlılar arasında organ naklinin caiz olabilmesi için belirledikleri şartlar şunlardır:

1. Bir zaruretin bulunması
2. Vericinin izin ve rızasının bulunması
3. Organın alınmasının vericinin hayatını riske sokmayacak, sağlığını ve beden bütünlüğünü bozmayacak olması ve bu durumun tıbbi raporla belgelendirilmesi
4. Konunun uzmanlarında operasyon ve tedavinin başarılı olacağına ilişkin güçlü bir kanaatin oluşması
5. Yeterli tıbbi ve teknik şartların bulunması
6. Organ vermenin ücret veya belli bir çıkar karşılığında olmaması.

LİSTELEYELİM

Organ naklinin dinen caiz olmasının gerekçelerini listeleyiniz.

b-Ölüden organ ve doku nakli: Dinimiz insan hayatına ve sağlığına özel bir önem vermektedir. Bunu sağlamak üzere meşru her türlü tedavi yönteminin kullanılmasına izin vermiştir.

Organ nakli, alternatifsiz bir tedavi yöntemi olarak insanları sağlığına kavuşturmakta ve hayata döndürmektedir. Vefat eden kişinin bu organları defnedildiği zaman çürümeye terk edilecektir. Fakat bu organların uzmanlar tarafından alınıp sağlık problemi olan bir kişiye nakledilmesiyle bir kişinin sağlığına kavuşmasına ve hayata tutunmasına vesile olması durumunda bu organlar faydalı olarak kullanılmış olacaktır. Vefat eden kişinin bundan bir zararı da bulunmamaktadır.

Önceki İslam âlimleri, açlıktan ölme tehlikesiyle karşı karşıya kalan bir kişinin yiyecek bir şey bulamadığı takdirde zaruret sebebiyle ölmeyecek kadar bir miktar ölü insan etinden yiyebileceğini, tedavi maksadıyla haram ve necis şeyleri kullanılabileceğini, başka bir yol kalmadığı takdirde insan vücuduna, ölmüş birisinin kemiğinin veya dişinin takılabileceğini belirtmişlerdir. Eski âlimlerimiz tarafından kaleme

